

צח:

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) תמוך הקונית נראה
שזין כלן פסקאין (ב) שבת
(ג) ק"ו (ד) וזיל למתשא
(ה) ד' גמ' א טפ' ממחמ,

הגרות הב"ח

(א) ר"י ד"ה תוך ג' ימי
כמי שהינה רמיא ואמרי
וכו' למטה מג' גמי לא:
(ב) ר"י ד"ה אי דלית ביה
ד' ימי אפילו בשבת:

גליון הש"ס

גמ' ליהוי רבא נהיל:
כ"ב דף ט"ז ע"ב תוס' ד"ה
ואפילו:

הגרות הגר"א

[א] אי דלית ב"י ארבעה
אפילו כנגד הלנו ט"ו
[ומינו שנתים מוקפתו],

מוסף רש"י

תוך שלשה לרבנן צריך
הבחה. לרבנן דפליגי עליה
ד"ר"ש ברוק מרה"י לרבי
וה"ר ד' נאמנע דלית להו
קלטה כמו שהינה, לא
מתח תוך ג' ימי, אלא
אפילו תוך ג' ימי לר"י
שבות, ולא עבר רה"ר
כילה פטור, והתקף מינה
נמי לר"י ד' אמת וכשאל
לנו הרב"ע לתוך ג' ימי
שננתו עד שלא נה פטור,
דמאמרין תבתי' (שבת
ק"ג) עד שחלה מחלמו
ותיפו שגבה, ולא חתוקין
עד שלא טהר יד ליה מנה
(שם ק"ו) ולא מייחבי עק
שמיני על גבי משהי מקום
כל שחלה, ולא בעיני מקום
ד' הוליל וימוך ג' הול,
מ"מ הנחה כל דהוא בעיני
(שם ט"ו).

נימא כתנאי אמרה לשמעיה. אע"ג דלא ינחא הכא לאוקמי
מילתא דרנח בפלוגתא דמנאי דמנאי מ"מ ע"כ אשמתן
ברייחא דפליגי עליה במסכת שבת כפ' הורק (דף ט"ו). גבי הורק
מרה"י לרבי"ז וה"ר באלמע דקמי בצרייחא תוך ג' ד"ה מייב אי
נמי יש לחלק דהכא שנה הפך
מלמעלה מג' למטה לתוך ג' הוא
דבעי רנח הנחה על גבי משהו אכל
התם איירי שהיה הפך תוך ג'
משילא מתחת ידו להכי השיב כמנהג
דהא מודה רנח דהמעביר בתוך
שנה דמנוח בקרקע דמי כדמוכח
בפרק המוליא יין (שם דף ט"ו). והא
דלא חשיבין מתנגלגל כמנהג כפר
הורק (שם דף ק"ג). התם איירי
כשקיהת מילתא זריקה למעלה מג':
אלא כולה רבי יהודה היא.
מינה דכשנת בפרק הורק
(דף ט"ו): צעי למימר דסבר ר'
יהודה קלוטה כמו שהינה גבי הורק
מרה"י לרבי"ז ועבר ד' אמות כרה"ר
ולמסקנא דהתם ינחא דמויק לה
כגון דאמר דנפקא לרה"ר מנה
דמתחבר טפי למימר התם קלוטה
כמו שהינה כיון שהיה דעתו ורלונו
שנתו שם אכל הכא דלון רלונו
שיכול שם הספר לון לנו לומר שהיה
כמנהג אכל למאי דס"ד התם מעיקרא
דמיחייב שמים וכו' אומר כל מקום
שמרנח שם מנה קשה ויש לחלק
דהתם אילו מקפיד על הפך אנה
שינה אכל הכא מקפיד ומלולו היה
פך שלא היה שם מנהג אכל לרנח
קשה דאפי' נאומר כל מקום שמרנח
מנהג צעי רנח הנחה על גבי משהו
דמקפיד אפילו נה על גבי משהו לא
מיחייב דלא נעשה משנתו ור"י
לומר דלמאי דס"ד התם מעיקרא
לית ליה דרנח ועוד יש לומר דכפרישת
לעיל דהתם כשחילת זריקתו תוך
שנה: **ניחוש** ר"י א"א נפ"י
ואת איתיה, ואי דמפיק לכרמית
או לחצר שאינה מעורבת לרנח דלית
ליה לקמן (גט). גזירה לגזירה פשיטא
דשרי דלא לאיצטרך למיתני ולאציי
דגור אקור כמו דמפיק לרה"ר ועוד
נראה דמדמני אציי לעולם דמפיק
לרה"ר משמע דמפיק לכרמית או
לחצר שאינה מעורבת שרי אפילו
כלים שאינן נשברים ואע"ג דלקמן
גור אציי גזירה לגזירה יש לחלק כמו
שפירשמי לעיל וצפרק כ"ל משתתין
(לעיל דף פ"ד). גבי אנשי חצר ואנשי
עלייה ששכחו ולא יעברו דקמי זז
היוצא מן הכותל בעשרה דעלייה היו לעלייה אפילו הניח שם
כלים שאינם נשברים: **ומשתמש** בכ"ז הכותל עד עשרה
תחתונים. פי' כקונטרס א"ש היו מוטל לארכו על פני כל
הכותל משתמש בכל היו וקשה לר"י דהיינו סיפא דקמי א"ש יש
זז למטה הימנ משתמש בו ומפרש ר"י דבחורין שבכותל קאמר
דמשתמש ולשון משתמש בכל הכותל משמע נמי כן:

בכותל שאינו משופע למעלה משלשה גוללו
אצלו למטה משלשה הופכו על הכתב: (ב) רבי
יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ
וכו': דבעינן הנחה על גבי משהו ואלא
הא (ב) דאמר רבא תוך שלשה לרבנן צריך
הנחה לימא כתנאי אמרה לשמעיה אלא
כולה רבי יהודה היא וחסורי מיחסרא והכי
קתני כמה דברים אמורים בכותל משופע
אבל בכותל שאינו משופע אפילו פחות
משלשה טפחים גוללו אצלו שרבי יהודה
אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא
החוט גוללו אצלו מאי טעמא דבעינן הנחה
על גבי משהו: **מתני'** ז"ז שלפני חלון
ז"ז דמפיק להיבא אילימא דמפיק לרשות
הרבים 'ליחוש דילמא נפיל ואתי לאיתויי
אלא דמפיק לרשות היחיד פשיטא אמר
אבי לעולם דמפיק לרשות הרבים ומאי
נותנין עליו דקתני 'כלים הנשברים: תניא
נמי הכי ז"ז שלפני החלון היוצא לרשות
הרבים נותנין עליו קערות וכוסות קיתוניות
וצלוחיות ומשתמש בכל הכותל עד עשרה
תחתונים ואם יש ז"ז אחד למטה ממנו
משתמש בו ועליון אין משתמש בו אלא
כנגד חלונו והאי ז"ז הכי דמי [א] אי דלית ביה
ארבעה מקום פטור הוא ואפילו כנגד חלונו
נמי לא ישתמש ואי אית ביה ארבעה בכלי
הכותל ישתמש אמר אבי 'תחתון דאית
ביה ארבעה ועליון לית ביה ארבעה וחלון
משלימתו לד' כנגד חלון משתמש דחורי
חלון הוא דהאי גיסא ודהאי גיסא אסור:
מתני' 'יעמוד אדם ברשות היחיד ומלטל
ברשות הרבים ברשות הרבים ומלטל ברה"י
ובלבר שלא יוציא חוץ מארבע אמות: 'לא
יעמוד אדם ברשות היחיד וישתין ברה"ד
ברה"ד וישתין ברה"י וכן לא ירוק רבי יהודה
אומר 'אף משנתלש רוקו בפיו לא יהלך
ארבע אמות עד שירוק: **גמ'** מתני ליה
רב חיננא בר שלמיא לחייא בר רב קמיה
דרב לא יעמוד אדם ברה"י ומלטל ברה"ד
אמר ליה שבקת רבנן ועברת כר"מ
הוא

אכל בכותל שאינו משופע
אפילו למטה מג' טפחים
גוללו אצלו דבר ר'
יהודה שרי יהודה אומר
אפילו אינו מסולק מן
הארץ אלא מלאו החוט
גוללו אצלו דבעינן הנחה
על גבי משהו. וכן אמר
ר' און תוך ג' לרבנן צריך
הנחה על גבי משהו.
מתני' ז"ז שלפני החלון
ז"ז. אוקימנא כו"ז היוצא
לרשות הרבים ונותנין
כמו. דהא לפעלה רמי.
הוא וכרשות היחיד רמי.
ירושלמי א"ר יוחנן ויין
וכתלין שבובתי' וירחתי
ד' מתחין לבגן ולבאן
ורבנן שלא יחליף. ומאי
טעמין עליו דקמי כלים
שבובתי' דאי נפלו לרשות
הרבים לא חיישין דילמא
מפיק לרשות היחיד.
תניא נמי הכי ז"ז היוצא
ומאי אית בין ז"ז לז"ז
'אין משתמש כו"ז אלא
כנגד חלונו. ומפרש אבי
כגון דאית כו"ז ב"י ד'
טפחים שנעשה רשות
הרבים (ירושלמי). ועיין
ר"ת ביה ד' טפחים
וחלונו משלמתו לד', כנגד
החלק שרי ליה
לאישתמי' (ירושלמי)
(דחורין) של חלון יניח.
אבל 'יתון רחב היין
דמפיק למעיק' על רוחב
החלון (שכנגד חלון
כלבו מותר אבל המעיק)
כהאי גיסא וכהאי גיסא
אפילו. והא דקמי עומד
אדם ברשות הרבים
ומלטל ברשות היחיד.
עומד אדם ברשות היחיד
ומלטל ברשות הרבים.
אוקימנא רובנן ורלא כו'
מאי. דהתם לא יעמוד
אדם ברשות הרבים וכו'.

הוא. כלומר ז"זת החלון והרחבתו הוא. ולשון חורי דקמי משום
דגני שנת שייך למימר חורי רשות הרבים כרשות הרבים וכן חורי
רה"י כרה"י דמי כגון כותל הקמוכה לרה"ר יש בה חורין פתוחין
לרה"ר למטה מיו"ד היו רה"ר: **מתני'** עומד אדם ברה"י.
בית או על הגג וזושה וטוטל חפץ כרה"ר כאן ומניחו כאן:
וכלנדר שלא יוליאו מארבע אמותיו. ממקום שהיה מונה בו ואשמועי'
מתניתין דלא גזרינן שמה יכניסנו אלנו: **ועברת** כרה"ר. דמפיק
מרה"י לרה"ר: **משנתלש רוקו בפיו**. משנתעגל והנאסף לנחת: **לא
יהלך ארבע אמות עד שירוק**. דכיון דלמשד"ה קאי משאוי הוא:
גמ' מהני ליה רב כו'. גזירה שמה יכניסנו אלנו: **ועברת** כרה"ר.
דאיהו הוא דגור שמה יביא אלנו דלקמן בפירוקין (דף ק"א). לא יעמוד
ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים שיכול מפתח ברשות הרבים
ויפתח בו פתח הסמוך לרשות הרבים שמה יכניסו) אלנו במקום שהוא:
מדסיפא
היינו משום דלא מיתוקמא
בהי ע"כ מדלא שרי בשאר הכותל אלא כנגד חלונו בלבר: **תחתון** דאית ביה ד'. ק"ק דמעליון שמעין ליה דשרינן כנגד חלונו
משום דחלון משלימתו לד' יש לומר דלאיצטרך לאשמועינן בתחתון אף על גב דלא ינחא משמיטתא דהא איכא עליון דמפסיק:
הוא